

[Finansministeren.]

svarende problemer på anden vis, men dette spørgsmål er ikke aktuelt.

Jeg kommer så til en række bestemmelser, der har til formål at begunstige opsparing og selvpensionering og samtidig også at yde en vis lettelse af de nuværende selvpensionisters stilling, som jo er blevet vanskeliggjort på grund af pengeværdiens forringelse.

Som bekendt har der fornylig været nedsat et udvalg, der skulle overveje foranstaltninger til fremme af opsparing, og udvalget har i fjor afgivet en betænkning. Det vil være rimeligt at forsøge at optage visse af tankerne fra dette udvalg i selve skattelovsforslaget fremfor at gennemføre særlige foranstaltninger i en isoleret lovgivning.

Da alle disse ting hænger nøje sammen, vil jeg gerne nævne alle forslagets bestemmelser til lettelse af opsparing og selvpensionering i sammenhæng. Det drejer sig om fem forslag til forandringer i den bestående skattelovgivning. Den første og måske den vigtigste af disse er en forhøjelse af undergrænsen for formuer til formuebeskatning. Denne er i øjeblikket 20 000 kr. ved statsskatten og 30 000 kr. ved den fælleskommunale skat. Nu er det jo meningen, at disse to skatter skal slås sammen; i lovforslaget er grænsen sat op til 100 000 kr. i den nye fælles formueskat. Det er jo en meget betydelig forøgelse, og det vil betyde en provenuformindskelse på dette punkt på ca. 40 mill. kr. årlig. Tanken er den, at mindre formuer — og dette begreb er jo langt videre nu, end det var tidligere — skal være skattefri; man går altså her op til 100 000 kr. Jeg kan nævne, at dette beløb er foreslået af foreningen af selvpensionister i en henvendelse, som jeg har fået fornylig. I opsparingsudvalgets betænkning i fjor nævntes muligheden af en grænse på 50 000 kr. for formuer i almindelighed og 100 000 kr., for såvidt angår skatteydere over 65 år. Dette har regeringen overvejet, men vi er altså endt i at foreslå 100 000 kr. for alle skatteydere, således at man også i de år, man opsparer til sin alderdom, kan få fritagelse for formueskat indtil denne grænse.

Den næste ændring angår pensionsordninger med løbende ydelser, pensionsforsikringer, livrenteforsikringer og andre renteforsikringer. Her går lovforslaget ud på, at præmier til sådanne forsikringer og pensionsbidrag skal være skattefri uden be-

grænsning. I øjeblikket er de frie sammen med andre forsikringspræmier indenfor den almindelige 600 kr.s grænse, men vi følger altså de tanker, der har været fremme i skattekommissionen og gør pensions- og lignende forsikringer fuldstændig skattefri.

En tredje ændring angår kapitalforsikring. Her var skattekommissionen inde på, at præmier til kapitalforsikring ikke skulle kunne fradrages, da selve kapitaludbetalingen ikke bliver beskattet. Imidlertid bliver jo til sin tid den udbetalte kapital formuebeskattet, og renten af den bliver indkomstbeskattet, hvis man bevarer kapitalen. Både derfor og for at fremme den opsparing, der ligger i kapitalforsikringer, foreslår regeringen, at kapitalforsikringer ligesom nu skal være fradragsberettigede indenfor 600 kr.s grænsen, og da de 600 kr. jo efter lovforslaget ikke skal bruges til renteforsikringer, som bliver helt fri, så bliver der jo i og for sig større plads til kapitalforsikringer indenfor de 600 kr. Det er ikke tanken, at kapitaludbetalingen som sådan skal beskattes, idet vi jo har frafaldet den kapitalvindingsskat, som var fremme i skattekommissionen.

Som et fjerde punkt skal jeg nævne sparekontrakter, hvorefter de opsparede beløb bindes i mindst 10 år. Det er tanken i forslaget, at en ordning, der muliggør sådanne kontrakter, skal kunne godkendes, således at renten, der løber på en sådan sparekontrakt, bliver skattefri, og således at selve de beløb, der indskydes på sparekontrakten, kan fradrages indenfor 600 kr.s grænsen sammen med kapitalforsikringspræmier o. lign. Derved har vi villet yde et bidrag til opsparingen i denne form og også bidrage til, at en mere fast opsparing gennem f. eks. en sparekasse bliver mere ligestillet med opsparing i forsikringsform, end den er i dag.

Jeg skal endelig for det femte nævne det nedslag i indkomsten, der på de sidste års ligningslove har været gennemført for skatteydere over 65 år, invaliderentydere m. v., når indtægten var under en vis maksimal grænse. Det er upraktisk at skulle tage stilling til dette spørgsmål hvert år, og det er derfor foreslået optaget i selve skatteloven ved nærværende lovforslag. Der er samtidig gennemført den forandring, at den tilladte maksimalindkomst er forhøjet. For forsørgere i hovedstaden går man op til